

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

texuntur: quod ita intelligo, narrari historias quidem, sed non tam id agi, quam mysteria A contexti: cum & Homilia 15. in Genes. Scripturam afferat, non tantum historicis servire narrationibus, quantum rebus & sensibus mysticis. Sin secus sensit, Eustathij querelam probo. Dictum illud quoque de iis velim, quæ peccata ab eo circa Iobi historiam idem ait. Initium vero prorsus & ineptum est quod subjicit, perperam ab Origene Lazarum, quem propter virtutem Christus diligebat, in hominem peccatis laborantem anagogica interpretatione fuisse mutatum. Confusat Lector Tomum 28. in Iohann. pag. 349. Origenem culpa immunem comperiet: nam postquam Lazari historiam, juxta literam, fuse explicavit, hac præterea homines signari addit, qui peccatis admisis, amicitia cum Iesu prius contracta, quæ animæ vita est, excidunt, & novis rufsum gratiæ auxiliis excitati eamdem recuperant. Aliud est autem laborare peccatis, aliud homini peccatis laborantis imaginem gerere; postremum hoc Lazar tribuit Origenes, prius vero minime. Quid ad sequentia porro respondeam non habeo, in quibus intumulatur Adamantius, quod contra Evangelij auctoritatem Iudeos negaverit lapides in Christum jacientes sustulisse, remque ad tropologiam detorserit: nam vetustate immunitis Commentariis in Iohannem, pars illa intercedit, in qua hæc Evangelij narratio explanatur. Quomodo ergo ab Origene accepta sit, incertum est. Denique agre Eustathio est, quod argumentis ex nominum interpretatione petitis, in allegorias Adamantius nonnumquam excurrit, cum duo sapissime homines moribus & ratione vita penitus discordes idem tamen nomen gerant. At non tam inde allegorias Origenem accedere verum est, quam aliunde petitas hoc insuper argumento, quantumvis levi confirmare.

QVÆSTIO DECIMA QVARTA ET VLTIMA.

QVÆSTIVNCVLAS ALIQVOT QVASI PÉR SÁTVRAM COMPLEXA.

- I. *Queritur Origenis sententia de ligandi & solvendi potestate Sacerdotibus concessâ.*
- II. *Excuditur ejusdem de Eucaristia opinio. III. Quedam ipsius de matrimonio dogmata notantur. IV. Virum magis artibus favent, exploratur: V. & de Engastrimylo quid statuerit; VI. ecquid de mendacio; VII. & de jurejurando.*

PO STRÆMA M. hanc questionem aperiet brevis de Sacerdotum potestate, iuxta Origenis sententiam, disputatio. Is Tomo 12. in Matth. pag. 279. scribit potestatem clavium habere Episcopos, & quæ ab ipsis vel ligata vel soluta sunt in terris, ligata esse & soluta in celo, si modo Petri virtutes amulcentur: sibi peccatorum vinculis alligati teneantur, frustra eos ligare & solvere. Quod si meritum licet ac pietate inferiores Petro, nihilominus ligatum iri sperent in celo, & solutum, que in terris ligaverint & solverint; legitimum eos Scripturarum ignorare sensum, & superbia execratos esse. In hunc locum annotat Sextus Senensis aludere Origenem ad errorem ab Hussitis postmodum propugnatorem, qui Papæ & Episcoporum potestatem ex morum sanctitate pendere volebant, ut quotiescumque peccando fierent Petri dissimiles, una potestatem ipsius amitterent; damnatumque hunc esse à Tridentina Synodo Sess. 14. Can. 10. his verbis: *Si quis dixerit Sacerdos qui in peccato mortali sunt, potestatem ligandi & solvendi non habere, anathema esto.* Assentior Sixto, & peccare ait Origenem, atque hanc videri amplecti heresim, in qua deinde versati sunt Donatista, cum à Sacerdotum sanctitate Ecclesia potestatem suspenderunt. Attamen commodam hac poslunt interpretationem admittere. Frustra, inquit, ligandi vel solvendi potestatem sibi arrogant Episcopi, quæ Petro præcipue concessâ est, nisi eadem quæ Petrus sanctitatem & aequitatem florent: hoc est, nisi canendum quam Petrus aequitatem in solvendo & ligando adhibeant. Cum ergo tam sancte iure suo Petrus uteretur, ut eos tantum criminibus solveret, qui id penitentia sua & pietate essent promeriti, solos noxios ligaret; si quis Episcopus Petro dissimilis potestate abutens sua infontes ligaverit, indignos solverit, non perinde in celo se res habebit. Subsidio est Origeni istud Hieronymi libr. 3. in Matth. 16. 19. *Iustum locum Episcopi & Presbyteri non intelligentes aliquid sibi de Pharisæorum assumunt superciliosum, ut vel damnum innocentium, vel solvere se noxiis arbitrentur, cum apud Deum non sententia Sacerdotum, sed rerum vita queratur.* Noxiis dicit, qui noxiis impliciti, nulla scelerum penitundine tanguntur: aliqui nemo solvi potest nisi noxius.

Afferit præterea Origenes Tomo 13. in Matth. pag. 336. ligandi & solvendi potestatem omnibus